

ขอมากเกินไปหรือเปล่า

วันนี้ให้อ่านเรื่องง่ายๆ ครับ แต่เป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเพื่อความโปร่งใสของหน่วยงาน และให้สิทธิประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก

นายวัศดุเป็นเจ้าของกิจการรับเหมาก่อสร้าง มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาด เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสรุปผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ - วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๒ ชุด ก็เพียง ๒ เดือนเท่านั้นครับ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า นายวัศดุขอมากเกินไป นายวัศดุจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดมีหนังสือชี้แจงและส่งสำเนาเอกสารไปประกอบการพิจารณาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) ในช่วงดังกล่าว มีจำนวน ๖๔ เรื่อง จัดทำฎีกาเบิกจ่ายแล้ว ๕๕ เรื่อง อยู่ระหว่างเบิกจ่าย ๑๐ เรื่อง เอกสารตามที่นายวัศดุมีคำขอมีจำนวนมาก และต้องเก็บรักษาไว้เพื่อรอรับการตรวจจากหน่วยงานตรวจสอบ การถ่ายสำเนาเอกสารให้นายวัศดุอาจสูญหายได้ และเห็นว่าเป็นการร้องขอข้อมูลข่าวสารจำนวนมากโดยไม่มีเหตุสมควร ประเด็นนี้เป็นเหตุการณ์การปฏิเสธตามมาตรา ๑๑ ครับขออธิบายก่อนว่า แบบ สขร. ๑ คืออะไร และหน้าตาเป็นอย่างไร แบบ สขร. ๑ คือ แบบสรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างในแต่ละเดือนที่หน่วยงานได้จัดซื้อไปไม่ว่าจะเป็นน้ำดื่ม อุปกรณ์สำนักงาน หรือการซื้อเพื่อออกไปจัดกิจกรรมสาธารณะอื่นๆ นั้น ในเดือนนั้นนั้นแหละครับ เป็นลักษณะใบขวงมี ๑๐ ช่องมีรายละเอียดของที่ซื้อ ราคาจากผู้ประกอบการรายใดได้ เหตุผลที่รายนี้ได้รับการพิจารณา เพื่อตรวจสอบว่าผู้ประกอบการรายใดเป็นเจ้าประจำผูกขาดกับหน่วยงานนั้นบ้าง เพื่อความโปร่งใส คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า สรุปผลการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือน (แบบ สขร. ๑) เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๘) ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ทั้งที่หน่วยงานและในเว็บไซต์ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร และนายวัศดุสามารถขอสำเนาเรื่องนี้ได้ตามมาตรา ๙ วรรคสาม ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสมสะอาดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายวัศดุ แนะนำเพิ่มเติมนิดหน่อยครับ หากท่านเห็นว่าเอกสารที่เขาขอมีจำนวนมากเป็นภาระในการถ่ายเอกสาร ก็ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอไปตรวจดูและถ่ายสำเนาเอกสาร พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการถ่ายเอกสารได้ เพราะเขาจะได้ตรวจดูและถ่ายเอกสารเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ ไม่เป็นภาระกับทั้งสองฝ่าย และลดปัญหาว่าที่ให้ไม่ได้ขอ ที่ขอยังไม่ให้ ซึ่งก็มีมาแล้ว

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๗ www.oica.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(สค ๒๙๒/๒๕๕๙)